

nádherně krásných barokních kostelů. A to zahrnovalo školení lidí pro práci se sádkou, freskami, složitou geometrií elipsy a vzájemně propojených elips a podobných prvků. Takže jste měli celé rodiny jako Zimmermannovi, Dientzenhoferovi, Asamovi atd. Co se týče gotického revivalu v Anglii, gotiku se museli architekti a řemeslníci po staletích klasicismu znovu učit. A došlo také k náboženskému obrození, které mělo zdůraznit katolické tradice v rámci anglikánské církve. Nezapomínejme že všichni pracovali v klasicismu, klasickém štku a podobně. A téměř ze dne na den se lidé museli znovu vyškolit v gotice, gotickém ornamentu, gotické barevnosti, gotickém truhlářství, gotickém sochařství atd. A tak téměř všichni architekti, kteří se podíleli na nejúspěšnějších aspektech gotického obrození, které budu ilustrovat, byli vysoce postavení církevní hodnostáři, hluboce věřící, kteří byli prodchnuti vědomostmi a vzdělaností o církevních dějinách a o tom, a k čemu slouží různé části kostelů. Za extrémního protestantismu a po třech stoletích puritánského obrazoborectví málokdo věděl, k čemu slouží věci jako sedíla, sedátka pro duchovní, piscina, kde se po mši vymývají svaté nádoby, lektorium a podobně. To vše se museli v 19. století znovu učit. Proto bylo třeba vysvětlit i jejich význam, a to prostřednictvím toho, co se začalo nazývat eklesiologií.

Pokud je mi známo, gotická architektura si střežila svá tajemství.

Ano, to byl vedlejší produkt. Ale ve velké fázi výstavby kostelů v 19. století, nejenom architekti se museli naučit gotiku, ale také řemeslníci, zejména řemeslníci, kteří prováděli práce. Měli jste celé skupiny lidí pracujících na vitrážích, kteří se toto umění museli znovu naučit od nuly. Sochaři, zedníci, kameníci a další byli přeškoleni.

Myslíte si, že resuscitace tradice svobodného zednářství v sakrální architektuře může pozitivně prospívat navrhování současné architektury?

Myslím, že svobodné zednářství bylo velmi důležité v 18. století a na počátku 19. století z různých důvodů, spojených s osvícenstvím. Nemyslím si, že je významné dnes, protože většina moderních svobodných zednářů ví jen velmi málo o architektonickém symbolu. Myslím, že svobodné zednářství bylo nesmírně důležité v Británii, Americe a v Evropě. Podívejte se na Mozarta. Srovnáte-li Mozartovu zednářskou hudbu s jeho církevní hudbou, je zednářská hudba mnohem lepší. Je mnohem hlouběji procítěná. A dvě velké mše, které Mozart napsal, velká mše c moll a rekviem: obě jsou nedokončené. Takže u jedné se nudil a byl příliš nemocný na to, aby dokončil další.

Na čem nyní pracujete. Je to připravovaná kniha o klasické architektuře? Na co se mají Vaši fanoušci těšit?

Ano, jedná se o připravovanou novou knihu o klasické architektuře. A měl bych ji mít hotovou na konci roku. Knihu o klasické architektuře jsem vydal v roce 1992. Druhé vydání vyšlo na začátku roku 2000, bylo publikováno v Londýně a New Yorku. Udělalo to nakladatelství Norton, nějakou dobu se už netisklo a všechna práva se vrátila ke mně, takže jsem si řekl, že tahle kniha je příliš dobrá na to, abych ji nechal jen tak ležet. Bohužel původní kniha nebyla uložena v počítači, ale Nicola Willmot-Nollerová, která se mnou spolupracovala na některých mých dalších projektech, ji naskenovala, takže na těchto skenech nyní pracuji, knihu aktualizuji, doplňuji ilustrace a další věci a vzniká tak skutečně velmi obsáhlý svazek.

Došlo k technické závadě?

No, je to jen součást elektronického procesu. Takže si musím všechno pečlivě pročíst, abych se ujistil, a opravil to. A pak to upravuji a přidávám další ilustrace a vylepšuji glosář. A poté samozřejmě bude muset být indexován. Ale konečně John Hudson,